

kaubamärgiomanik võib tugineda nendele sätetele selleks, et takistada paralleelimportija turustusäriühingut, kellel on liikmesriigis ravimi müügiluba, müümast seda toodet märgistusega, mille kohaselt selle toote on ümber pakendanud nimeetatud turustusäriühing, ehkki tegelikult tellib turustusäriühing ümberpakendamise teiselt, ümberpakendamise tegelevalt äriühingult, kellele turustaja annab juhised ravimi ostmiseks ja ümberpakendamiseks, üksikasjalikud juhised ravimi pakendi kujundamiseks ja muud korraldused seoses selle ravimiga ning kellel on ümberpakendamisluba ja kes kannab kaubamärgi ümberpakendamise käigus uuele pakendile?

2. Kas esimesele küsimusele antavat vastust võib muuta eeldus, et tarbijat või lõppkasutajat ei eksitata ravimi päritolu suhtes ja teda ei panda uskuma, nagu vastutaks ümberpakendamise eest kaubamärgi omanik, kuna paralleelimportija näitab pakendil tootja nime ning kirjeldatud viisil ümberpakendamise eest vastutava ettevõtja nime?

3. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline ainult oht, et tarbijat või lõppkasutajat võidakse eksitada, pannes teda eeldama, et ümberpakendamise eest vastutab kaubamärgi omanik, või on asjakohased ka muud, kaubamärgiomanikuga seotud kaalutlused, näiteks: a) asjaolu, et isik, kes ravimi tegelikult ostab ja ümber pakendab ning kannab ravimi pakendile kaubamärgiomaniku kaubamärgi, võib seeläbi sõltumatult rikkuda kaubamärgiomaniku kaubamärgiõigusi, ning see võib olla tingitud teguritest, mille eest vastutab ravimi tegelikult ümber pakendanud isik; b) ümberpakendamine muudab ravimi algset seisukorda; või c) ümberpakendatud toote esitusest võib eeldada, et see kahjustab kaubamärki või selle omaniku mainet?

4. Kui Euroopa Kohus kolmandale küsimusele vastates peab asjakohaseks arvestada ka seda, et ümberpakendav äriühing võib sõltumatult rikkuda kaubamärgiomaniku kaubamärgiõigusi, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul märkida, kas nimetatud küsimusele antavat vastust mõjutab see, et paralleelimportija turustusäriühing ja ümberpakendav äriühing kannavad siseriiklike õigusnormide kohaselt kaubamärgiomaniku kaubamärgiõiguste rikkumise eest solidaarvastutust?

5. Kas esimesele küsimusele antavat vastust muudab see, kui paralleelimportija, kellel on müügiluba ja kes on esitlenud end ümberpakendamise eest vastutava isikuna, kuulub ajal, mil kaubamärgiomanikku enne kavatsetavat ümberpakendatud ravimi müüki teavitatakse, samasse kontserni kui see äriühing, kes ravimi ümber pakendab (sõsarettevõtja)?

6. Kas esimesele küsimusele antavat vastust muudab see, et pakendi infolehel on tootjaks märgitud ümberpakendav äriühing?

(¹) EÜT L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92.

(²) 23. mai 1978. aasta kohtuotsus, EKL 1978, lk 1139.

(³) 3. detsembri 1981. aasta kohtuotsus, EKL 1981, lk 2913.

(⁴) 11. juuli 1996. aasta kohtuotsus, EKL 1996, lk 3457.

30. aprillil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-208/10)

(2010/C 179/39)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Nijenhuis ja M. Teles Romão)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/44/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ ning direktiive 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2005/68/EÜ ja 2006/48/EÜ seoses finantssektoris osaluse omandamise ja selle suurendamise tehingute suhtes rakendatava usaldusvääruse hindamise menetluskorra ja kriteeriumidega, (¹) täitmiseks, või igal juhul ei ole komisjonile neist teatanud, siis on Portugali Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 20. märtsil 2009.

(¹) ELT L 247, lk 1.